

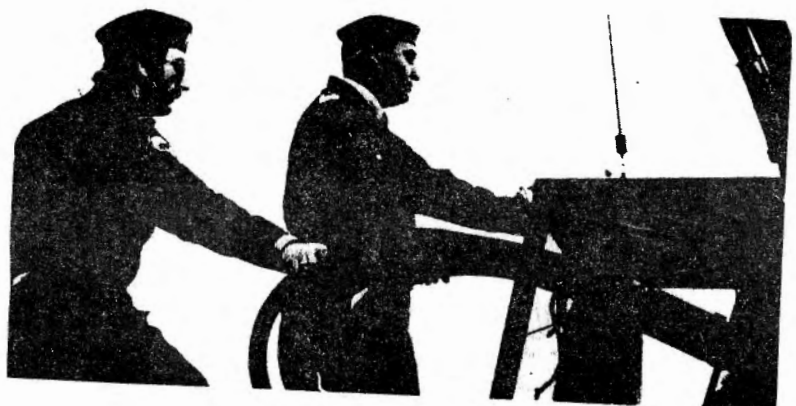
akt

FRAM KAMERATER

SLAGET OM ALTA-ELVA

RV gå med i aksjoner

POLITIET TIL ANGREP

INNHOOLDSPORTEGNELSE :

LEDER :

VALGKAMPEN ER SLUTT - KAMPEN I PARLAMENTARISKE ORGAN FORTSETTER . S. 3

STUDIEMKAMPANJA

EI AVD. SER PÅ HØSTEN S. 6

TIL DISK. OM "PARTIET I LANDSMØTEPERIODEN S. 8

S. 10

PLANKRIKTIK : PROLETARISK INTERNASJONALISME
 MANGLER I PLANGRUNNLAGET S. 12

OM PARTIØKONOMI OG PROSENTTREKK S. 13

FLUKTEN FRA PROLETARIATET S. 16

HVORDAN TRAPPE OPP SOLIDARITETSARBEIDET S. 19

NORGE UT AV NATO - NÅ ? S. 20

SAKSING AV TO INNLEGG FRA LOKALBLAD S. 23

SKAL VI HOLDE FAST VED PARTIETS ILLEGALE
 KARAKTER S. 25

SITUASJONSRAPPORT FRA OKTOBER BOKHANDEL S. 27

STALIN-LÆREMEISTER I MATERIALISME OG
 SOSIALISME S. 29

KK - KAMPANJA MOT SLUTTEN S. 30

FRIST FOR INNLEVERING TIL NESTE NR

AV FRAM KAMERATER ER : FREDAG 30.10. OKTOBER
 BOKN.

FRIST. DESEMBER-FK : . : ONSDAG 2.12.
 MASKINSKREVET

BEVEGELSE:

VALGKAMPEN ER SLUTT-KAMPEN I
PARLAMENTARISKE ORGAN FORTSETTER!

Kamerater-takk for innsatsen!

Mange trekker nok et lettelsens
sukk etter flere måneder med konser
trert valgarbeid. Endelig slutt-to
år til neste gang?

Litt roligere skal vi vell ta det
framover på dette kampfeltet-men,
for det første må valgkampen opp-
summeres skikkelig. Og-for det andre
-arbeidet i kommunestyre, eller for
en plass i kommunestyre/fylkesting
tar ikke slutt.

I denne lederen vil vi legge fram
noe n synspunkter på valget som har
vært og samtidig trekke fram noen
saker i forbindelse med arbeidet fr
framover. Men-dette er ikke ei full-
stendig valgoppsummering. Den håper
vi å komme med i neste nr. etter at
partilagsoppsummeringer og RV-grup-
peoppsummeringer. Det som står her
står delvis for undertegnedes reg-
ning og bygger delvis på korte dis-
kusjoner i DS og DS/AU.

Hva sier det politiske resultatet?

Kan vi lese noe ut av valgresultatet?
Jeg mener ja-ta derfor ikke valgstat
istikken lettvin, men bruk dette
verdifulle materiale til å analy-
sere politiske strømninger i valg-
roden/kommunen/riket. Leder sier at
valget er en "gradmåler" på arbeider-
klassens bevissthet. La oss se litt
på gradene istedet for å stoppe ved
en evt. "skuffelse" over valgres-
ultatet.

Jeg har ikke greid å skaffe endelige
resultater for hele fylket. Velger da
å ta utgangspunkt i Trondheimsvalget

Parti	1977	1979	1981
DLF	x	I.I	0.6
DNA	45.4	39.5	37.9
Fremsk.p	I.4	I.8	3.5
Høyre	27.4	32.6	34.9
KRF	x II.5	6.4	5.3
NKP	0.5	0.8	0.4
RV	I.4	I.9	I.5
Senterp.	5.3	4.4	3.I
SV	6.9	6.3	7.9
Venstre	x	5.0	4.5

Kommentarer.

a. Stor bevegelse i stemmemassen.
Det snakkes om "opposisjonsvalg".
Det har sjølsagt opposisjonen på
Stortinget tjent på. Dette viser og
at det i stor grad har vært et
"regjeringsvalg". (Jfr. også tilbake-
gangen for "mellompartiene"). Den sta-
bile etterkrigssit. med et overlegent
DNA er slutt. Dersom opposisjonsvalg
tendensen fortsetter også neste gang
skulle dette trolig bety at framgang
len for Høyre snub. Hvordan slår dette
ut ved kommune/fylkestingsvalget?

b. Hvor sterk er "Høyrebølgen"?
Samtidig som DNA har gått tilbake
3 valg på rad, har Høyre gått fram på
alle tre valg og fikk nesten 9000
flere stemmer enn i 1977. I tillegg
har Fremskrittspartiet hatt framgang
"et er liten tvil om at "Opposisjonen
har høyrekarakter, men dette er like-
vel ikke så sterkt i Tr. heim som i
mange andre byer. Dette er positivt-
men kampen mot "ekstremhøyre" må styr-
kes.

Det "Høyrebølge" på venstresida?
tersida i Tr.heim -slik folk opp-
er det er:RV,SV og NKP.Slik har
tallene vært i de tre valga:

:6650-8.8%

:6008-7.7%

:8285-9.8%

siste valget har "venstresida"-
definert hatt en betydelig fram-
Men-framgangen har kommet til
ens SV sin andel ved kommune-
et var 70% av "venstresida"-
g den til hele 80.3% i -81.

o oppfatter je g som en uheldig
kling og et bevis for at SV har
t inn med sin "fredspolitik"-og
sagt også at det hadde mandat-
ger.Dette valget har styrka SV
autoritet i Tr.heim.Dette skal
ikke undervurdere.Det er ikke
ansynlig at mange av de beste
a i arbeiderklassen har stemt
i må ikke undervurdere kampen
den politiske linja de fører
i tida fremover.

P -på vei ut?

tross for frykt for "come-back"
NKP pga "fredsbev."-har tilbake-
gen vært svært stor.I 1981 fikk de
357 stemmer-I64 mindre enn ved
unoevalget.I forhold til RV-har
klinga vært klart i vår favor-noe
viser klart at vi er "kommunist-
dret".Ser vi på forholdet NKP/RV-
vi følgende utvikling:
=0.38,1979=0.41,1981=0.28.

hvilken skal vi vurdere RV sitt resul-

at Nordberg sier i KK 25/9-at
er "forbanna"-og at vi "objek-
t sett burde gått framover ved
et".

Dette er ikke stemninga fra de dis-
kusjonene vi har hatt.Folk er
ikke akkurat "fornøyd",men valg-
resultatet har vært en tankevekker-
og bl.a ført til at vi har revur-
dert grunnlaget for våre egne mål.
Da vi stilte målsettinga på 2500
for fylket-og istedet får ca.1500-
dvs 60% av målet-gjorde vi to
viktige feil:

a.Vi vurderte den politiske sit.
feilaktig.

b.Vi stilte for snevre målsettinger
for arbeidet.

Jeg vil her trekke fram disse for-
holda som jeg tror har hatt stor
betydning for resultatet?

i.Parlamentarismen står sterkt.

Vi forsto ikke at fordi folk fort-
satt tror på forandringer,eller
"visse" forandringer,gjennom Stor-
tinget,tenker de nøkternt:Hvem har
tjangs til å komme inn?-Der tapte
vi konkurransen med SV,som nok har
tatt mange som ellers er RV-symper.
ii.Den relative økonomiske og pol-
itiske stabiliteten i landet.

ette er forhold Paul Nordberg ikke
i det hele tatt tar i betraktning.

Jeg tror at det må betydelig hardere
endringer i økonomiske og politiske
forhold til-hardere undertrykkelse-
for folk satser på partiet som peker
ut over systemet.Dette slår sterkere
ut ved Stortingsvalg enn ved kommune-
valg.Dette må sjølsagt ikke føre til
at vi mister motet,men nøkternt
lærer oss litt om hvordan det pol-
itiske systemet virker.Men,foran-
dringer kan skje forttere enn vi aner
så ustabil verdenskapitalsimen er
i dag.

Når det gjelder våre målsettinger-x vil jeg trekke fram disse forholda: Sjøl om valgledelsen, bl.a i FK-oppfordret til å stille mer allsidige målsettinger, var vår egen fokusering på det å "sanke"stemmer, et avvik. Vi skulle i tillegg ha sett på:

a. Hvor mange aktivister vi fikk til å jobbe?-Særlig uavhengige.

b. Hvor mye propaganda vi fikk ut

c. Hvor mye penger vi greide å samle inn.

d. Hvor mange folk vi kan trekke med på sirkler etter valget?

e. Stemmeutviklinga til "ekstremist-partiene"-NKP og Fremskrittsp.

Med slike mer allsidige målsettinger kan vi og ha ei mer allsidig oppsummering. Jeg mener mange av disse måla har vi nådd ganske bra.

Har vi ikke gjort noe feil?

Noen spørr så: Spiller det da ingen rolle hvordan vi driver valgkampen? Jo-jeg vil trekke fram disse svakhetene (Her vil vi være grundigere i neste runde).

a. Vi kjøret sosialisme-og "systemet" for dærlig. Her var det tendenser til Høyre (Jfr. bl.a radiceen)

b. Vi var for lite på dørene. Men-her kommer da spørsmålet: Hadde vi greid å få til større aktivitet med dørbesøk slik stoda er i partiet? Mange sier at folk nekta å gå på dører. Det er da straks et politisk problem.

c. Vi var for svake på taktikk. Dette ble undervurdert i arbeidet, noe som bl.a førte til at Fremskrittsp.slapp for lett.

d. Våre listetopper er enda for uerfarne. Sjøl om Kari vokste med oppgaven, og på mange møter gjorde en fin jobb-

har hun enda mye å "gå på".

Ved neste korsveg-er våre topfolk enda mer skappskodde. Men-hv ilket parti stilte med kvinnelig arbeider på førsteplass-til og med ei på 25? Kanskje litt uerfarne i dag-men viser ikke det at vi har framtida for oss!

HVA MED RV FRAMOVER?

Skal vi legge ned valgarbeidet. Hjelper det ikke hva vi gjør? Noen har nok tenkt ~~sitt~~ slik når resultatet kom på skjermen. Men-når vi vender hodet mot messene onndager vi at oppslutninga om valget har vært over 80%-

større enn sist. Folk tror på systemet. Parlamentet har langt fra "overlevd seg sjøl". Les pånytt Lenins analyse av viktigheten av å jobbe i parlamentariske organ. (Venstre kommunismen)

Ut fra vår tradisjon, har vi vanskelig for å finne en riktig prioritering av det parlamentariske arbeidet. Men, vi kan gjøre en stor feil om vi undervurderer den politiske kampen som skjer i og rundt disse organa. Bare tenk på hvilke viktige saker som kommer opp i kommune-og fylkesting? (Dagsorden til første møte i Fylkesutvalget skal bl.a behandle Helseplanen for perioden 1982-85 og "Effektiviserings tiltak innen helsesektoren") Vår linje er nå å foreta en viss opprioritering av dette arbeidet-først og fremst ved:

1. Styrke sentralismen og ledelsen

2. Mer kader/eksperiment

3. Styrke den eksterne markeringa.

4. Opprette permanente RV-grupper.

Vi kan tenke oss I grunne på disse temaene: Tr. heim, Røros, Ørlandet og Orkanger. Diskusjonen om disse sakene må fortsette framover. Valgansv.

STUDIIEKAMPANJEN

Det første trinnet i høstens studiekampanje er nå gjennomført.

I løpet av to helger har vi nå avholdt to studielederkonferanser med studieledere fra partilaga. Politisk må vi regne disse som svært vellykka, fordi vi har hatt gode diskusjoner, og fordi de som deltok nokså unisont mener de har hatt godt utbytte av disse konferansene.

Et problem er det imidlertid at det var temmelig dårlig oppmøte på den ene konferansen - den første. Grunnene til dette kjenner vi ikke i detalj nå, men alt tyder på at det er kamaratene som skulle stille fra laga som svikta.

Dette mener vi er temmelig kritikkverdig. Konferansene er annonsert i temmelig god tid - før ferien, og innkallingene gikk ut så tidlig at det ikke burde være noen praktiske hindringer. I virkeligheten har de folka som ikke stilte opp, hindra medlemmene i disse laga å få tilstrekkelig og fullt utbytte av studiene. Dette mener vi medlemmene i disse laga bør ta opp og kritisere. Det stiller også DS overfor et problem, hvordan vi skal følge opp disse laga - et problem vi idag ikke ser løsninga på.

Det ser ut til at det er det første møtet som volder mest problemer foreløpig. Og det er ingen grunn til å legge skjul på at det er et krevende arbeid å skaffe seg et godt grep om den historiske materialismen. Teorien i sin helhet er tross alt resultatet av et langvarig vitenskapelig og politisk arbeid, og det faktum at vi i mange år har neglisjert studiene og skoleringa i denne teorien har gitt oss et dårlig utgangspunkt. Derfor bør dette ene, første møtet følges opp i laga med supplerende studier og diskusjoner.

I første rekke vil jeg anbefale folk å jobbe seg gjennom Engels' brøsjyre 'Sosialismens utvikling fra utopi...'. Denne boka er en popularisering av den siste delen av et mere omfattende verk av Engels, nemlig Anti-Dühring. Jeg vil tro at mange kan ha et godt utbytte av å gå løs på denne boka i neste omgang. Den gir ei god innføring i de grunnleggende filosofiske, økonomiske og politiske teoriene innafor marxismen.

Videre ser det ut til å være endel uenighet om hva økonomismen vår består i, og mere presist, hvilken plass dagskampen har i en revolusjonær strategi. Ei anna viktig motsigelse, er spørsmålet om de yrkesrevolusjonære. Det virker som om det er stor enighet om at vi må gjøre bruk av heltidsansatte, profesjonelle revolusjonære. Men det finnes en klar motsigelse i synet på disse folka sin plass, hvorfor vi trenger dem osv. Enkelte fremhever farene ved å ha mange yrkesrevolusjonære, og har en tendens til å se det som viktigere enn den resurssen de kan vere for et revolusjonært parti. Jeg mener denne motsigelsen kan føres tilbake til synet på oppgavene våre, og på hvor krevende det er å utvikle, tillempe og forvalte den marxist-leninistiske teorien. Lenin drøfter dette ganske inngående på sidene 117 - 148 (i Oktober-utgaven, Kapitel IV, pkt b, c og d.)

Jeg vil oppfordre alle til å sende inn rapporter om hvordan diskusjonene går, og jeg vil oppfordre alle til å drive diskusjonene videre i PK, etter lagsdiskusjonene. Slik har vi mulighet til å drive sakene videre, der hvor laga ikke klarer å løse alle motsigelsene. Vi skal forsøke både å kommentere diskusjonen og standpunktene etterhvert, og forsøke å drive den framover.

Dermed det Finn særskilt behov for det, kan også laga ta kontakt med DS og muligens kan vi yte hjelp til å drive diskusjonene videre hvis de kjører seg fast. I hovedsak mener vi imidlertid at diskusjonene bør drives videre gjennom FK etter at studiemøtene er avvikla.

Som et apropos til diskusjonen om oppgavene våre, trykker vi også i dette nummeret et referat fra et styremøte i ei partiavdeling, og en kommentar til dette.

For DSAU, Finn.
Ansv. for studien.

Forts. av , Til diskusjonen om .

lokalt arbeid ligger også i dette.

3. Som et siste punkt - som ikke tas opp i dokumentet, men som vel er nok så sentralt i en slik diskusjon - er forholdet mellom legalt og illegalt arbeid. Det har vært mange som har yttra ønske om en langt mere legal profil og innretning på arbeidet, og reduksjon av sikkerhetskravene. Det er også et spontant press fra omgivelsene i samme retning. I mot dette står sjøl-sagt vårt behov for å ha en slikkelig styrking mot avdekking og evt. opprulling av hele organisasjonen i tilfelle forfølgelse.

Jeg, dette er til å tenke på. Det er ikke vår hensikt å lage et stort diskusjonsmateriale for dere, på tvers av det som is i TF. Men vi tror at vi på denne måten kan bidra til å peke på hvilke motsetninger som ligger i en slik plandiskusjon, noe som kan hjelpe lagsstyrene til å være klare i hvordan de mener vi bør legge opp arbeidet fremover.

- 8 -

ET AVDELING SER PÅ HØSTEN

Vi har fått i oppgave fra DS å fortelle hvordan avdelinga driver planarbeidet sitt, derfor dette innlegget.

På nyåret diskuterte styret plan for våren og høsten som ble lagt fram for alle på avdelingsmøte. Planforslaget inneholdt en møteplan med hovedtemaer og datoer for møtene fram til sommeren, likedan en plan for avd. målsetning på spesielt viktige områder som faglig, rekruttering, KK, fram til mai -82. (Eks. Verving: Målsetning 2 stk før mai 82)., og delmålsetninger for de forskjellige oppgavene til sommeren 81, til jan82. (Eks.Verving: Målsetning : Få folk til å være med på studiesirkel).

Planforslaget fra styret var laga med utgangspunkt i plan-direktivet fra SK og DS om viktigste oppgaver og obligatoriske møter, samt etter lagets særegne behov.(faglig)

Avdelinga har til nå klart å gjennomføre de pålagte partidiskusjonene og vi har påny vedtatt dato -og temaplan for tida fram til jul. Vi skal klare å gjennomføre HMG-studiene, har valgt studielederansvarlig, og vil prøve med ekstra tiltak for å hjelpe kamerater som har vanskelig for å studere. (f.eks. studere 2 sammen før studiemøtet i avd)

Viktigste oppgave for avd. i høst blir å gjennomføre studiene. Nest viktigste oppgave er å sette igang en studiesirkel. Her har vi valgt en ansvarlig for å få sirkelen igang, og en del kamerater har fått i oppgave å delta på sirkelen sammen med de de får med seg. 1 partikamerat blir med på denne sirkelen fordi kameraten ikke har grunnsirkel fra før, og fordi vi satser på at vedkommende kan lede en sjøl til neste år. Det er satt frist for å innkalle til 1.møte, og vi håper vi får med folk, og at dette kan bety at målsetninga om å verve 2 før 1.mai 82 kan bli virkelighet.

Andre viktige oppgaver er faglig og KK. På avd.møtene for høsten er fagligprioritert som hovedpkt. på et møte, og fordi vi kommer fra forskjellige arbeidsplasser, er det satt av 15-20 min. på hvert avd.møte for situasjonsrapport fra de forskjellige stedene. Dette er noe nytt for oss, og vi håper å lære litt av hverandre, få hjelp til å løse problemer på arbeidsplassene.

Når det gjelder KK, skal vi prøve å nå mål-setninga som er satt for abonnement, men det blir verre å få til pålegget om boligsalg. Vi skal prøve å få til stand i området 1 gang pr.mnd. (noen har tatt på seg ansvaret), det er nok det vi kan få til i denne omgang. Ellers har vi jevnlig løssalg på noen av arbeidsplassene. KK er prioritert lavere enn rekruttering og faglig i praksis.

En feil med planarbeidet vårt har vært - og er - mangel på oppsummering av arbeidet underveis, hvor står vi nå, hva må gjøres for å komme videre. Vi skal gjennomføre årsmøte på nyåret, og da blir det viktig nettopp å gjøre dette. Ei god hjelp når vi skal oppsummere er å skrive protokoll fra styre-og avd.møtene, og vår erfaring er at protokoll som leses opp i starten av hvert møte hjelper oss til å huske viktige saker.

Vi syns planene sentralt fra i år har passa godt med hva vi har hatt ~~av~~ behov for å ta opp, men det er nok fortsatt lite rom for personlig initiativ, egne ønsketemaer og oppgaver. Programmet er stramt, 14-daglig møtetakt, og altså få muligheter til å gå utenom de sentrale direktivene. Jeg syns Ds burde gitt ei strammere prioritering av oppgavene til avdelingen. Slik det er nå, får en inntrykk av at studier, verving, faglig er like viktige oppgaver i høst, og det er en politisk umulighet.

Kameratslig hilsen Astrid.

P.S. På grunn av tidsmangel er ikke dette diskutert i styret for avdelinga og står for egen regning.

4. Dokumentet de er på betydninga av å ha et allsidig grep om klassekampen, både teoretisk, politisk og økonomisk. Av dette trekkes den konklusjon at

"Vår tidligere måte å stille oppgavene på fra 1 til 5 og med indre og ytre hovedoppgaver har ikke tilfredsstillt kravet til ei slik tredeling av kampformene. Derfor vil vi ikke stille oppgavene på denne måten nå. Det eneste som gir mening er å snakke om hovedoppgaven innafor den økonomiske kampen evt. de viktigste oppgavene innafor den økonomiske kampen, osv. Ellers vil det føre til en eller annen form for ensidighet." (side 8)

Det legges her opp til en helt anna måte å stille oppgavene på enn det vi har gjort før. Tidligere har vi holdt oss til Mao's tese fra Noen Spørsmål Vedrørende Metodene For Ledelse, pkt 8:

"På et gitt sted kan det ikke i noe tilfelle være flere sentrale oppgaver. Til enhver tid kan det bare finnes en sentral oppgave, utfyllt med andre oppgaver som kommer i andre eller tredje rekke når det gjelder viktighet. (.....) Heller ikke bør en høyere organisasjon samtidig peke ut mange oppgaver for en lavere organisasjon uten å antyde forholdet mellom deres betydning og viktighet, eller uten å spesifisere hvilken av dem som er sentral, for det vil føre til forvirring i de skritt den lavere organisasjonen tar i sitt arbeid, og dermed vil det ikke bli oppnådd noen endelige resultater."

(Mao: Noen spørsmål vedr. metodene for ledelse, Skrifter i Utvalg, side 214.)

Lagsstyret bør både vurdere denne motsigelsen, og vurdere hvordan laga og partiet som helhet kan ivareta et helhetlig grep om klassekampen.

5. På side 10, i punktet 'Prioritering for partiet som helhet', foreslås ei liste over prioriterte områder, saker, i planperioden. I lista inngår alle de viktigste sakene i klassekampen slik det antas å ville utvikle seg, og de viktigste punkta i det partibyggenne arbeidet.

Dette innebærer at en ikke stiller opp noen skarpt avgrensede mål eller legger opp til mere presis målretting på arbeidet i den aktuelle perioden. Det kunne tenkes at en ville stille opp sakene slik:

- Hva er viktigst i perioden?. Finnes det noen få, eller et enkelt mål eller område der vi ville satse mye på å virkelig få gjennombrudd og oppnå resultater? Kansekvensen av en slik måte å stille det på, ville sjølsagt være at en stille seg nye lavere mål på andre områder, og ville oppnå lite der også.

6. Punktet 'Generell målsetting....' på side 11, er også nokså generell og allmenn. Vi bør vurdere om det er rektig å være forholdsvis allmenn på dette punktet, eller om vi bør stille nye mer konkrete og lett målbare målsetting.

7. Et anna problem som ligger i den relativt generelle måten å stille måla på, er følgende: Hvordan klarer vi å holde grepet om en rekke oppgaver, uten å overlesse laga og medlemmene med så mange oppgaver at de dels blir handlingslamme, dels at vi får et helt tilgjengelig resultat som en sum av enkeltprioriteringer som laga foretar?

Jeg personlig er redd for at for generelle målsettinger og for vid-prioritering lett kan føre til at enten blir laga og medlemmer utslått, eller så mister vi den reelle styringa av partiet. Konflikten - eller motsigelsen om en vil - mellom sentralt og

PLANKRITIKK: Proletarisk internasjonalisme mangler i plangrunnet.

Praksis gir seg som regel utslag også i tenkninga. Dette får vi klart dokumentert med det Planforslaget SK's Plankomite nå har sendt ut gjennom F TF. Det ~~ta~~ drives ikke mye solidaritetsarbeid for tida - så avspeiles dette også i Planforslaget.

F Grunnet for planen.

I del A-grunnet for planen, trekkes det fram 3 forhold:

~~ix~~ I. Våre strategiske mål

II. Krigsfare

III. Situasjonen i ML-bevegelsen.

Men - hva med situasjonen i den 3.

verden. Hva med frigjøringskampene?

Er ikke en vurdering av disse forholda av stor betydning for ~~oss~~ oss når vi legger en langtidsplan?

Dette kommer klart fram om vi tenker oss 10 år tilbake i Tida. Om vi den gangen hadde forsøkt oss på en langtidsplan uten å ta hensyn til krigen i Vietnam ville vi sikkert aldri makta det sterke solidaritetsarbeidet vi den gangen utløste. - Er det så sikkert at vi ikke i 80-åra får et nytt Vietnam?

Hvorfor er kampene i 3. verden så viktig?

Jeg skal ikke her ta opp hele teorien om 3 verdener og frigjøringskampens store betydning. Men - noen stikkord: a. Betydning i kampe n mot krigen. Det er folka i 3. verden som i dag står i frontlinja i kampen mot supermaktene. De blir hardest undertrykt. De yter og den sterkeste motstanden. De er for dem ~~visstnok~~ rammer supermaktene og

reducerer deres krigslyst. Dette er og klart forstått i Prinsippogrammet. Her står det: "Mao Zedong slo fast at kampen den tredje verda fører mot imperialismen, i de er hovuddrivkrafta for framsteg i verdshistoria" (PP s. 15)

b. Betydninga for bygginga av sosialismen i Norge.

Bygginga av et sosialistisk Norge vil være en langvarig prosess hvor landet hele tida vil være trua av imperialistiske makter. Derfor kan vi ikke få en utvikla sosialisme eller kommunisme før verdensrevolusjonen er avslutta. Også i denne kampen er frigjøringa av de store delene av verden som enno er under imperialistisk åk viktig. - Dette spørsmålet er grundig behandla i "Generallinja" (Se Den store Polemiken - Del I. Oktober forlag). Et av revolusjonære hovedprinsippa er nettopp: "Arbeidarar i verda, stå saman med dei undertrykte folka undertrykte nasjonane" (Generallinja Den store Polemikken - s. 13)

Har dette betydning for planutvikla

Jeg mener ja. For det første mener jeg grunnet for planen underverderer muligheten for store slag i 3. verden. ~~og~~ (Afganistan kan bli nytt Vietnam). For det andre tar planen for lett på Sosialimperialismens herjinger i 3. verden og vår manglende forståelse for grunnet for sos. imp. - Jeg oppfordrer folk til å ta hensyn til dette. ~~planen~~ skal utformes mer konkret

OM PARTIØKONOMI OG PROSENTTREKK

DS har tidlegare bedt lagsstyra om å diskutere, uttale seg om forslaget om overgang til prosenttrekk. Når fristen var gått ut hadde vi motteke svar frå vel 30 % av lagsstyra. Dette er lite, men likevel tilstrekkeleg til å føre diskusjonen vidare. Denne artikkelen er då meint å vere ei oppsummering og vidareføring av diskusjonen, til hjelp for lagsdiskusjonane som vi tidlagre har anbefalt laga å gjennomføre i siste halvdel av november.

Når vi no skal diskutere partiøkonomien bør vi starte med å sjå nærmare på økonomien sin plass i arbeidet vårt. Vi har hatt problem med partiøkonomien sidan -78/79. Desse problema har sikkert mange årsaker og kilder, ei av kildene må vere avvik i ideologien. Vi må undersøke et ideologiske avviket nærmare.

Økonomiarbeidet har som funksjon å tene den sentrale politiske oppgåva vår, det må vere innretta på denne oppgåva og underordna den. Det er altså politikken vår, dei strategiske og taktiske måla vi set oss som parti, som må vere livsnerven i økonomiarbeidet vårt. Kort sagt kan vi seia at oppgåva vår er å bygge det partiet som er istand til å anvende marxismen-leninismen på dei norske forholda, og tilføre denne politikken og teorien til arbeiderkalssen i Norge. For å at vi skal lukkast i dette arbeidet treng vi hjelpemiddel som dagsavis, forlag, plateselskap, osv. Det er ein viktig del av det økonomiske arbeidet vårt å sikre desse sakene. Men vi treng og eit sterkt parti, ein organisasjon som kan lede arbeiderkalssen sin teoretiske, politiske og økonomiske kamp. Vi har undervurdert det teoretiske og politiske arbeidet, dei sidene som kanskje aller mest stiller krav om ein sterk partisentral. Arbeidet med kontingenten har sjølvstendig blitt tillempa politikken, blitt tillempa det økonomistiske avviket. Når vi no ser behovet for å styrke det teoretiske og politiske arbeidet, må vi vere villige til å betale det det kostar. Vi treng folk som på vitenskapleg vis kan arbeide med politikken vår, utvikle den og spre den. Desse må knyttast til sentralen slik at dei kan utnytta på ein mest mulig rasjonell måte.

I første omgang er det likevel ikkje snakk om å bygge ut partisentralen ytterlegare, det er snakk om å behalde det vi har. Tilbakegangen i kontingentinntektene og prisstigninga fører til at det er problem å finansiere det som allereie er bygd opp. Alle kan tekke seg skadevirkningane av å måtte seie opp folk som f eks jobbar med fagleg politikk for partiet, i ei tid då tariffoppgjeret -82 nærmar seg, med kampen om lønnsstaket o.l. Sommarinnsamlinga og litt reserver uteet i dag ein reduksjon av partisentralen. Reservane varer ikkje lenge, og vi kan ikkje basere oss på partiinnsamlingar kvart år. Dette tilseier at vi må styrke kontingentarbeidet ytterlegare. Ein del avdelingar i vårt distrikt har i det siste gjort ein fin innsats i dette arbeidet, men altfor mange heng framleis etter. Gjennomføringa av prosenttrekk vil vere ein viktig del av styrkinga av kontingentarbeidet.

PROSENTTREKK.

Vi har som sagt fått svar frå vel 30 % av lagsstyra. 90 % av desse støttar forslaget om prosenttrekk, har ingen alvorleg innvendingar, erkjenner at det er nødvendig, at det er eit meir rettferdig og solidarisk opplegg enn det vi har.

10 % av styra er imot forslaget, og argumenterer med at det slår skeivt ut, at det er overfladisk å samanlikne med fagforeningskontingen ten, at det er tilstrekkeleg å styrke kontingentarbeidet gjennom kampanjer, slik vi har gjort til no.

Eg skal her kort kommentere motargumenta:

Dette forslaget vil sikkert slå skeivt ut, men det vil ganske sikkert slå mindre skeivt ut enn dagens opplegg, der det ofte er ein tendens at dei som har låg inntekt betaler like mykje eller meir enn dei som har høg inntekt.

Fagforeninga er ein masseorganisasjon, partiet ein organisasjon som stiller større krav til medlemmene sin politiske bevissteit og innsatsvilje, det er difor ikkje urimeleg at partikontingenten er større enn fagforeningskontingenten.

Vi vil sikkert måtte gjennomføre kampanjer i framtida, innretta på kontingentarbeidet, men vi treng no eit opplegg som er knytta til pris og lønnsutviklinga i samfunnet ellers. Alternativet er å stadig, kvart år føre kampanjer for å halde kjøpekrafta til partiet oppe, ein stadig kamp mot prisstigninga.

No treng vi ei kraftig kampanje for å få gjennomført prosenttrekket.

Andre innvendingar som er nemt:

Førlaget er ei teknisk løysing på eit politisk problem, og at det gamle opplegget gjev meir rom for politisk entusiasme osv. Dette er vel ei lita skjønning av dagens situasjon, og dagens kontingentsystem. Det viser seg at det er ikkje så lett å drive entusiasmen for økonomiarbeidet i veret, men vi treng ei politisk kampanje no for å få til eit bedre kontingentopplegg. Vi må få slått fast at partiet treng faste og stabile inntekter, og så store som mulig, for å løyse dei oppgåvene partiet har tatt på seg.

Prosentatsane må sjåast på som minimums-satsar, og vi må bruke den politiske entusiasmen til å drive kontingenten endå høgare, på frivillig basis.

Skal det vere lett å gjere unntak frå prosentatsen?

Fleire styre har markert at dei er imot at laget skal dekke opp når eit medlem ikkje greier å betale satsen. Eg meiner at vi må halde fast på at det er opp til avdelingane å avgjere om eit medlem kan avvike frå satsen ved å betale mindre, og at laget samla må kompensere denne mankoen. Dette må vere hovedregelen som blir minst mulig utvatna. Unntaksvis, i heilt særskilte tilfeller, må det vere anledning for avdelingane å søkje DS om å avvike frå prosentatsen. Dersom vi ikkje held fast på hovedregelen her, er eg redd vi vil stå igjen med eit opplegg a la det vi har i dag, eit opplegg som er for tilfeldig og "laust i fisken" i forhold til det partiet har behov for.

Størelsen på prosent-satsen.

Mokre styre syns den er forhøg; andre syns prosentatsane virkar rimeleg. Vi arbeider

utifrå at prosent-satsane skal auke partiinntektene med 10 %. Vi treng å undersøke inntektsnivået i partiet meir før prosenten endeleg kan fastsetjast. Men til no tyder det på at 2,2 % , 3,2 % osv er realistiske anslag.

Finare gradering, fleire tabeller.

Enkelte styrer meiner det er behov for finare gradering, tabeller for barnefamilier osv. Til dett er å seie at det vil vere svært vanskeleg å lage eit system som tar ^{opp} mange slike sosiale forhold. Vi må lage eit enkelt system som er lett å anvende. Systemet må vere åpent for unnatak og tillemningar som avdelinga avgjer, og som bygger på prinsippet at avdelinga kollektivt fyller opp evt unnatak. Når det gjeld barnefamilier, så er vel dei allereie litt tilgodesett gjennom staten si skattåegging. Om ikkje tilgodesett, så er det vel der skjedd ei viss utjamning i forhold til enslige lønnstakarar.

Progresjonen.

Enkelte seier at progresjonen som er innbygd i forslaget er for høg, for rask. Dette må undersøkjast meir saman med resten av prosentsatsane. Men i utgangspunktet vil eg stille spørsmål om den ikkje er for låg, og for forsiktig.

Innbetaling kvar mnd til lagskasserer.

Eg vil med dette også reise forslag om at det skal ver^e obligatorisk med innbetaling kvar mnd til ågskasserer. All erfaring viser at det er eit stort problem for mange å betale dei beløpa det er snakk om, til rett tid. Dette får mange konsekvensar, masse tid går med til å kreve inn kontingenten, tid^{går med} til parring både frå SK og DS. Pengane kjem ikkje til rett tid, det oppstår likviditetsproblem, osv osv.

Heilt til slutt, eit viktig poeng.

Forslaget om prosenttrekk må ikkje tolkast slik at dei som i dag betaler meir ^{enn} den foreslåtte prosenten automatisk kan gå ned i kontingent, ned til prosentsatsen. Ingen skal gå ned i kontingent pga prosenttrekk. Prosentsatsane er minimumsgenser som vi må kjerpe for å overoppfylle.

Til diskusjonen i avdelingane. Problemstillingar.

1. Kan vi snakke om eit ideologisk avvik i økonomiarbeidet? Kva er innhaldet i det?
2. For eller mot prosenttrekk, i prinsippet.
3. Kommentrar og forslag til den konkrete utformainga av prosenttrekket. Spm om dispensasjonar og avdelinga si rolle.

DS-kasserer.

FLUKTEN FRA PROLETARIATET

DS har fått referat fra et partiavdelingsstyre-møte. Der blir det fort en diskusjon med en kamerat som ønsker å slutte i sin nåværende jobb som industriarbeider, og gjenoppta studier som han tidligere har avslutta.

Fordi dette fenomenet - som vi kankalle 'flukten fra proletariatet' - er et reellt problem for oss, og vi lenge har ment at denne prosessen bør stanses, trykker vi her opp referatet, sammen med noen kommentarer. Kan bl.a. brukes i samband med HMG-studiene.

Referat:

"Først litt fra innledningen til han som vil ta opp igjen sine studier:

1. Han støtter fortsatt fullt ut AKP's arbeid for å få fotfeste og slå rot i arbeiderklassen. En sosialistisk revolusjon kan ikke skje uten at arbeiderklassen står i spissen. Et revolusjonært parti må derfor bestandig jobbe målbevisst for å få tillit og oppslutning i arbeiderklassen, og det er riktig at endel småborgere blir arbeidere, så lenge partiet ikke rekrutterer og utvikler seg innenfor arbeiderklassen.
2. I dag har ikke AKP kommet så langt. Når partimedlemmer vil gå tilbake til småborgerlige yrker er ikke utgangspunktet at AKP er så sterk i arbeiderklassen at det ikke er så farlig. Grunnene er mange, men utgangspunktet er politisk mistro til at vi skal klare å gjennomføre de mål vi har satt oss, og svak disiplin. Han mener at oppgravene med å gjennomføre en revolusjon, og ikke minst bygge opp sosialismen, demokratisk og med effektiv produksjon; oppgavene virker uoverkommelige. Selv om AKP har kommet bedre gjennom en krise enn de fleste al-partiene i Europa.
3. Personlig har han interesse for det faget han studerte tidligere. Behovet for å lære å kjenne livet som arbeider er tilfredsstillt. Han angrer ikke på disse årene i industrien, men han har heller ikke lyst til å fortsette med det resten av livet. Han har behov for å prøve seg på utfordrende oppgaver. Dette er det sjølsagt nok av i politisk arbeid, hvis partiet legger opp arbeidet sitt riktig. Men fordi han er politisk desillusjonert, har han ikke lyst til å ta på seg slike oppgaver.

Diskusjon: (Innlederen kalles I)

- A: Hvis han gjennomfører utdannelsen sin, vil han komme opp i et skikt med folk som tenker penger først og fremst. Interessen for produktene industrien produserer er minimal. Kapitalismens grunnlov om 'maksimal profitt' er ikke bare en teoretisk formulering, den gjennomsyrrer tankegangen og handlingen til ledere i industrien på alle plan. Det er bare arbeidere som uavhengig av profitten kan se på produktens verdi i seg sjøl.
- I: Mitt fagområde har sjølvsagt med penger å gjøre, men det har også i stor grad med sjølvstendig skaperevne å gjøre, og kan ikke sammenlignes med bedriftslederjobb.
- B: Jeg har også samme ønsker som deg til å bruke meg sjøl til mer enn reint industriarbeid. Det politiske arbeidet har heller ikke vært tilfredsstillende nok. Jeg har derfor deltatt i noen kurs og fri-

tidsaktiviteter som tilfredsstiller dette behovet. Men etter 5 år i industrien har jeg lært å mestre jobben skikkelig, og vil syns det er synd å ikke bruke denne kunnskapen. Men du syns kanskje det blir for lite tid i fritida til å tilfredsstille andre behov?

- I: Ja, iallfall kombinert med politisk arbeid. Med hardt fysisk arbeid og familieliv er det ikke så mye tid tilovers å dele på, hvis jeg skal ha følelsen av å gjøre noe skikkelig.
- C: Hovedproblemet for oss revolusjonære er å lage et parti som duger, mens vi tidligere har sett det som en kórt avsluttet oppgave. Det er en langsiktig oppgave, som sosialister og revolusjonære har jobbet med i 100 år, mens vi bare har holdt på med det i 5 år. Dette er den egentlige jobben vår, å skape et part som er rødt, som ikke svikter i motgang, som er grundig skolert, som er i stand til å være en generalstab for arbeiderklassen. Dette er en stor oppgave, en riktig oppgave å bruke livet sitt på.
- I: Det innlegget minner meg om entusiasmen for 5 år sida. Jevnt og trutt arbeid år etter år, parret med revolusjonær tålmodighet. Hadde jeg vært en del av arbeiderklassen, uten andre framtidsutsikter, hadde kanskje denne tålmodigheten vært større.
- C: Hvis du tar opp igjen studiene, gir du i realiteten opp arbeidet med å bygge et kommunistisk arbeiderparti.
- I: Ja, det er helt riktig."

Et par kommentarer:

- a) Jeg har vondt for å svelge den siste påstanden, om at det å gå tilbake til studier og bli intellektuell, er det samme som å gi opp partiet. Vi bør vokte oss vel for at det anti-intellektuelle avviket som fantes rundt 'proletariseringa' skal dukke opp igjen. Det er stor bruk for intellektuelle i vårt parti - i virkeligheten trenger vi mange slike, og jeg regner med at kameraten fortsatt kan være til stor nytte for partiet. Så er det en annen sak at vi ikke er flinke nok til å utnytte de ressursene disse kameratene rår over til å utvikle partiet. Når kameratens overgang til studier og intellektuelt arbeid nå trolig er definitivt, bør både han og vi andre tenke nøye over hvordan oppgaver han kan løse for oss.
- b) Når det er sagt synes jeg for det første at det er bra at et lagsstyre på denne måten virkelig tar dette problemet alvorlig, og gjør det de kan for å få folk til å bli i industrien. Det å vinne føbteste i arbeiderklassen, gro røtter der, og systematisk rekruttere arbeider og øke arbeiderandelen i partiet, er en helt sentral oppgave i bygginga av partiet.
- c) Derfor bør vi tenke litt over hva som bør være den virkelige oppgava til slike kamerater som har gitt opp studier osv. for å jobbe i industrien. Jeg mener at deres oppgave ikke først og fremst skal være å 'bli' arbeidere. Men å spre den sosialistiske teorien, spre forståelsen for nødvendigheten av å velte kapitalismen og bygge sosialismen blandt arbeiderne. Altså føre den sosialistiske og revolusjonære bevisstheten inn i arbeiderklassen, slik at den der kan føres med arbeiderklassens kampvilje og -kraft, og bli til den revolusjonære krafta som skal fullføre denne revolusjonen. Marx sa en gang om teorien, at når erkjennelsen slår ned i folkemassene, forvandler den seg til materiell kraft.

Når sosialistisk og revolusjonær teori og ideologi først og fremst vant gjenklang, blandt studenter og intellektuelle i 60- og 70-åra,

så har dette naturlig sammenheng med denne teoriens vitenskapelige preg og opphav. Det var kort og godt disse skikta som lettest var i stand til å tilegne seg denne teorien. Og omvendt, når den så langsomt og snevert fant gjenklang blandt arbeiderne, var det et naturlig resultat av at arbeiderne står 8 - 9 timer i oppslittende fysisk arbeid og naturligvis heller ikke har de samme muligheter til å skolere seg i marxistisk teori. Vår oppgave må derfor være å gjøre arbeiderklassen kjent med denne teorien, hjelpe dem til å skolere seg i den, og utvikle perspektivet sitt til å se utover de snevre rammene som dette samfunnet stiller.

Det har vist seg at arbeiderklassen sjøl er fullstendig i stand til å utvikle en kamp og en bevegelse for økonomiske krav og gjøre motstand mot overgrep fra kapitalen (sjøl om vi nok har vært en god hjelp til dette også mange steder). Vår oppgave er imidlertid ikke først og fremst å hjelpe fram denne kampen.

- d) Jeg tror kanskje vi har vært alt for uklar i hva våre 'proletarisererte' kameraters særegne oppgave har vært, og hvorfor det er så tvingende nødvendig at disse kameratene fortsetter i sine jobber. De bør ikke ta sikte på å sløve de intellektuelle evnene og ferdighetene sine - tvert i mot bør de satse på å holde dem ved like og systematisk bruke dem for å utvikle de mest framskredne blandt arbeiderne til å få en like god - og bedre - forståelse for sosialismen som disse kameratene har (eller hadde).

Jeg er tilbøyelig til å tro at forvirring om oppgavene - og en ensidig vekt på å utvikle dagskampen og fagforeningsarbeidet, er en (av flere) årsaker til at mange nå søker tilbake til sine tidligere yrkesvalg. På den andre sida håper jeg at større klarhet i oppgavene til det revolusjonære partiet, kan bidra til å stoppe denne utviklinga. Og til at vi ser at vi i høyeste grad har bruk for intellektuelle også i dette partiet.

Finn.

farts .. Hvordan trappes opp ..

svært lite kritikk/ideer/respons. Kanskje er metodene vi jobber etter gjerne?

Er vi for tradisjonelle og har problemer med nytenkning. Mulig. Vi har som målsetting at A.kommiteen skal bli a la Solkom - er det realistisk i "disse tider". ?

Håper vi får en debatt her i FK, oppfordrer spesielt kamerater som var på RV-konferansen den 15/8 om å skrive.

GURO.

HVORDAN TRAPPE OPP SOLIDARITETSARBEIDET.

På RV-konferansen 15/8 diskuterte vi bl.a. fredarbeidet - og da ble det oppsummert at det anti-imperialistiske arbeidet er en viktig del - om ikke den viktigste - av vårt fredsarbeid. Videre ble det påpekt at vi må bli flinkere til å forklare folk sammenhengen mellom anti-imperialistisk solidaritetsarbeid og fredarbeid, og at vi må prioritere opp den konkrete støtten til frigjøringsbevegelser. Hva har skjedd? Den store massen av partifolk og RV-ere har ikke ~~kasta~~ seg entusiastisk inn i solidaritetsarbeid. De anti-imperialistiske frontene i byen har få medlemmer og prosentvis færre m-l-ere. Afghanistankomiteen har 16 medlemmer (!) hvor AU utgjør aktivistene. Hvorfor er det sånn? Skal peke på en del ting jeg tror er årsaken.

Det er lenge siden vi i partiet ~~har~~ diskutert den 3. verdens betydning for kampen for sosialismen. Lenin stiller det ganske skarpt når han sier:

"Den revolusjonære rørsle i dei framskredne landa ville i røynda vera rein svindele om ikke arbeidarane i Europa og Amerika i sin strid mot kapitalen, var høgt og fullstendig sameina med dei hundretal på hundretal med millionar av koloniale slavar som vert undertrykte av kapitalen" (Store polimikken, bd1.) Den politiske forståelsen for frigjøringsbevegelser sin innsats i kampen mot imperialismen - tror jeg er mindre i dag enn noen gang i m-l-bevegelsen si historie.

Avviket mht solidaritetsarbeid har sjøldagt sammenheng med høyre-avviket i partiet. Det har vært prioritert lavt, satt av få kader. Og med den følgen at mange parti-kamerater mener "de nære ting" er viktigere. "Vi må jobbe med det folk er opptatt av for å vinne tillit". OK! Poenget er at dette ikke er nok, Dersom vi mener at solidaritet med Afghanistan er politisk viktigere enn å jobbe i "Nei til atomvåpen"-bevegelsen så må vi sjølsagt prioritere deretter. Og jobbe for at stadig flere ser betydningen av dette arbeidet.

Litt mere om Afghanistan: Tror at dersom Polen ble okkupert så ville det ~~vekk~~ vekke langt mere forbannelse (blant m-l-ere og symatisører) enn Afghanistan gjorde. En ting er at Polen er nærmere, at en lettere identifiserer seg med deres kamp - men samtidig mener jeg det er en tendens til å si at ting som skjer i Europa er viktigere. I praksis går en bort fra Mao's teori om den tredje verden og over til Hoxhas teori om den betydningsfulle kampen proletariatet i den 2. verden fører. Videre: Mener at vi er for darlig skolert om den konkrete situasjonen i eks.vis Afghanistan. At nivået alment sett i partiet er lavt på konkrete kunnskaper om frigjøringsbevegelser. Når Kag/SV kjører ut mot den reaksjonære geriljaen - blir mange svar skyldig. Utviklingen i Iran har fått mange til å bli skeptisk. En idee er å siskuterer slike spørsmål på avd.møter, ~~vurdere~~ vurdere karakteren av frigjøringsbevegelsene.

Vi trenger debatt på disse sakene her, skal vi kunne styrke solidaritetsarbeidet. Det er nødvendig å få fram motsigelser folk har til å drive slikt arbeid/motsigelseskepsis til ulike frigjøringsbevegelser. Vi som jobber med anti-imp.arbeid får

UOREGRET AV NATO NA ?

I FK for juni -81 har 'Gustav' et innlegg i forsvarsdiskusjonen som jeg har lyst til å kommentere litt og polemisere litt i mot. Jeg er ikke uenig i alt han sier, men reagerer på setningen der han uttrykker 'en viss sympati' for argumentet om at

"NATO-medlemskapet blokkerer muligheten til å få gjennomført en del av de endringene i forsvaret vi krever."

Dette er det argumentet Svein Brørs la fram i Røde Fane nr 2 1981. Og det er det argumentet som brukes for å kjøre fram Norge Ut Av NATO som aksjonsparole.

Dette argumentet hviler på et dogme om at NATO dirigerer norsk forsvarspolitikk og forsvarsbudsjetter. Av det følger da angivelig at Norge ikke har noen handlingsfrihet innafor NATO.

Dette er jeg uenig i. Dette var sant i -50-åra, det var en modifisert sannhet i -60-åra, det er en tvilsom påstand i våre dager. Jeg skal forsøke å belegge dette.

1. Den evnen USA hadde til å diktere de vest-europeiske landa hvordan forsvarspolitikk de skulle føre i 50- og 60-åra, var basert på en økonomisk og militær - og dermed politisk - overlegenhet over Vest-Europa. De vest-europeiske landa var i stor grad direkte økonomisk og militært avhengige av USA - på dette grunnlaget var det også et politisk avhengighet-forbånd. Med ulike økonomiske og militære midler kunne USA tvinge evt. gjensidige NATO-partnere til lydighet.
2. Siden begynnelsen av 60-tallet har vi klart se en tendens til utjæmning av det økonomiske styrkeforholdet mellom USA på den ene sida og Vest-Europa på den andre. En langt raskere økonomisk vekst, sammen med en samordning av de økonomiske og politiske interessene innafor EEC, har gradvis utjanna USA's økonomiske forsprang og redusert betydninga av interessekonflikter mellom de Vest-Europeiske landa. Dette er en del av den prosessen som legger grunnlag for den 2. verdens betydning mellom supermaktene.
3. Dette har ført oss fram til en situasjon der det relative styrkeforholdet mellom USA på den ene sida og Vest-Europa på den andre er mye nærmere en balanse enn før. Det betyr også at USA ikke lenger har den samme dominerende posisjon innafor NATO-alliansen som de hadde i 50-åra. Med en utjæmning i økonomisk styrke har også Vest-Europas politiske posisjon vis-a-vis USA endra seg i retning jæmnlikhet.
4. Dette betyr at USA ikke lenger kan føre hvilken politikk de måtte ønske seg. USA er tvert i mot blitt ganske avhengig av positiv oppslutning fra de vets-europeiske regjeringene. Slik oppslutning må nå i langt større grad være basert på politiske argumenter og analyser.

Utslaga av dette er lett å se. Legg merke til de vanskene USA har hatt med å få oppslutning om utplasseringa av nye atomraketter i Vest-Europa. Mot sin vilje, fikk USA et 'dobbelvedtak' på halsen i denne saka, og måtte forplikte seg overfor de øvrige NATO-partnere å innlede forhandlinger med russera. Se også på de problemene USA har hatt med å vinne oppslutning om sin nye aggressive linje overfor landa i Latin-Amerika. El-Salvador-politikken er enstemmig avvist i Europa, til tross for at USA pressa hardt på for å få støtte. Sammenlign det med den gjengen med ynkelige klakkører som satt i regjeringskontorene i Europa under Vietnamkrigen!

Det er ikke uten grunn at USA og andre Vest-Europas land viler sjøl-sagt inn i NATO-alliansen. Argumentet om at Norge er underlagt USA gjennom NATO er ikke gyldig lenger. USA har fortsatt stor innflytelse og makt i NATO, men analysen fra 50- og 60-tallet er i dag villedende, og det tjener bare revisjonistene og sosialimperialismens interesser om vi holder fast på denne forelda analysen. Jeg påstår at NATO i dag er mye nærmere en likeverdig allianse enn for 25 år siden, og at hvert enkelt medlemsland sin sjølstendighet inni NATO er betydelig større i dag enn den gang.

Brørs hevder i Røde Fane følgende:

"Som følge av at det borgerlige norske forsvaret er underlagt de forannevnte NATO-doktriner, dirigerer USA/NATO i all hovedsak bruken av norske forsvarsbudsjetter. I de senere åra har dette forholdet utvikla seg til det groteske. Nærmere 4/5 av midlene avsatt til investeringer på forsvarsbudsjettet for 1981 går til avdrag på F-16 jagerflyene. Hele F-16 prosjektet er en følge av doktrinen om alliert hjelp og inngår i det såkalte skallforsvaret som skal holde stand inntil hjelpen kommer. NATO-dirigeringen av våre forsvarsbudsjetter står i sterk motsetning til våre ønsker om mer panservern, luftvern, modernisering av kystforta m.m." osv..

Skal jeg være litt polemisk, så vil jeg karakterisere dette som en ekstrem skjønmmaling av det norske borgerskapet. Det fraskriver dem ansvaret for at de fortsatt holder fast ved skallforsvar- og unnsetningsdoktrinen, og skyver det over på USA og amerikansk rustningsindustri.

F-16-vedtaket kom i en situasjon der norske myndigheter og borgerskap hadde reelle muligheter til å si nei, og bruke penga på andre og mere eigna forsvarsmidler. I stedet valgte de å fortsette galematiasen, og styrke tilknyttinga til USA. Det samme med denne forhåndslagringa.

Jeg vil derfor hevde at hovedhindret for å få gjennomført endringer i norsk forsvarspolitik, ikke er vårt NATO-medlemskap, men det norske borgerskapets manglende vilje til å forsvare landet, og deres tilbaketrekning og adugelighet. Med ei anna linje fra borgerskapet, kunne vi både holde fast på det positive i NATO-medlemskapet - nemlig den kollektive sikkerhetsavtalen - og revidere vår forsvarsdoktrine i den retninga AKP vil ha den. USA kan i virkeligheten gjøre svært lite for å forhindre en slik norsk kursendring. Økonomisk er vi stand til å finansiere et slikt forsvar sjøl, og strategisk sett er vi så viktige for USA og Vest-Europa at de er helt avhengige av et godt forhold til Norge.

Kravet vårt må derfor i første omgang være en omlegging av norsk forsvarspolitik - fra skallforsvar og unnsetningsforsvar - til forsvar og krigføring i dybden og et uavhengig sjølstendig forsvar. Som en logisk følge av dette, bør kravet være videre at vi skal ut av den integrerte felleskommandoen, men ikke at vi skal helt ut av NATO. En fullstendig utmelding av NATO ville også bety en oppgivelse av den kollektive og gjensidige forsvarsavtalen, noe jeg ikke kan se vil være noen fordel for oss i den nåværende situasjon.

Det spørsmålet har også ei anna side.

Vi veit alle at NATO-tilknyttinga har brei oppslutning blant alle de viktige partiene - SV og det kallmessig mikroskopiske 'NKP' unntatt. Det finnes også et svært klart flertall i den norske befolkninga, og innafor fagmiljøene kretser for å opprettholde NATO-medlemskapet. Samtidig veit vi at det finnes en svært utbredt kritikk av den rent militære kvaliteten og effektiviteten til dette NATO-forsvaret. Sivilie såvel som soldater fryser av kampevnen, mange fagmiljøer er alvorlig bekymra, de politiske myndighetene er også pinlig klar over at unnsetningsopplegget er en tvilsom affære.

Når de likevel tviholder på NATO-medlemskapet, er dette i all hovedsak ut fra politiske vurderinger. Slik som 'vår vestlige tilknytting', slik som 'vi kan ikke stå helt alene', 'vi er avhengig av støtte og hjelp fra andre' osv. osv. Når spørsmålet om utmelding av NATO kommer opp, avvises det i stor grad - og i hovedsak - fordi det åpner for en langt videre utenrikspolitisk nyorientering, ei nyorientering som de fleste ikke vil ha. I alle fall åpner det for at Norges sikkerhetspolitiske situasjon blir et åpent spørsmål, og mange viker tilbake for en slik mulighet.

Ettersom vårt primære siktemål i denne situasjonen er å få ei omlegging av den militære doktrina, ei endring i forsvarspolitikken, og ikke i hele vår utenrikspolitiske og internasjonale orientering, bør vi også avgrense krava våre til nettopp disse. Vi vet at det er fullt mulig - rent formellt - å gå ut av den integrerte militærkommandoen. Frankrike har gjort det før oss, uten at de har oppgitt det politiske samarbeidet, og uten at de har oppgitt sjølve NATO-traktaten og den felles forsvarsavtalen. Jeg har også argumentert for at dette er fullt mulig økonomisk og politisk.

Derfor er et forsert krav om full utmelding av NATO i samband med omlegging av forsvarspolitikken, både taktisk ukløkt, og politisk unødvendig. Det er taktisk ukløkt fordi det kraftig snevrer inn våre alliansemuligheter med såvel fagmiljøer som med breie grupper i det norske folket. Ei sammenkobling av kravet om omlegging av forsvarspolitikken, og kravet om full utmelding av NATO, vil i realiteten gjøre det lettere for myndighetene og de ekstremt proamerikanske og nasjonale delene av borgerskapet å hindre ei slik nødvendig revisjon av norsk forsvarspolitikk

FINN

FORTS AV "VI MÅ ~~STÅ~~ UT MED - - -

sett reiser. (Ikke sånn å forstå, jeg er redd for krigen sjøl).

Til deg, Slim: Når blir det sekterisk å stå hardt på krav om sivil beredskap og sterkt nasjonalt forvar, - krav som flertallet av folk i Norge er enige i?

Og: Åssen kan du støtte Lenins analyse av at knivinga mellom stormaktene fører til krig - og samtidig si at A-våpen visker ut skillet mellom de forskjellige imperialistmaktene. Altså at 3. verdner teorien ikke holder lenger? Dette må du klargjøre.

Svensson.

SAKSING ~~BRAV~~ TO INNLEGE FRA LOKALBLAD I DISTRIKTET

VI MÅ GÅ AKTIVT INN I "NEI TIL A-VÅPEN KAMPANJA"

Partiet boikotter denne kampanje. Begrunnelse: Fordi vi ikke er sikre på hva slags front dette er (revisjonister som heller vil ha Breejnev-bomber i hus?) og fordi NKP er med.

Jeg er enig i at paroler som retter seg mot USA og Sovjet er riktige. Men brannpunktet for å bekjempe supermaktene går utenfor a-våpenpolitikken. Supermaktene bekjempes idag i Afghanistan/Salvador/Guatemala og Eritrea - uten bruk av a-våpen.

AKP må være med å gjøre ATOMVÅPENKAMPANJA til en stor enhetsfront fordi:

- A-våpen står i en særstilling og viser ut det klassiske skillet mellom supermakt og "vanlig" imperialistmakter. (Frankrike, Kina, India etc. er /blir like farlige atommakter som USA og Sovjet)

- Lenins tese om kapitalisme-imperialisme - fører til krig (markeds-mekanisme) er fortsatt gyldig. Men supermaktene er ikke tjent med en atomkrig i den hensikt å vinne verdenshegemoni. Ikke vi heller for den sake skyld.

- Det er viktig at folk bevisstgjøres på at a-våpen ikke kan aksepteres. At det er ~~gjæst~~ mulig å stoppe ødeleggelsen av eksistensgrunnlaget for alt liv. Dette er grunnlaget for en kolossal enhetsfront som vil overskygge alle andre miljøvernkampanjer etc. (Konf. demonstrasjonene i Holland og Tyskland)

Det er sekterisk av partiet å ekskludere seg fra denne bevegelsen, evt. bare sitte på gjerdet ei stund. Like sekterisk som å boikotte NEI TIL FORHANDSLAGRING da vi ikke klarte å snevre inn fronten til også å omfatte retten til å kjempe for vår sjølråderett.

Slim.

VI MÅ UT MED FØRSVARSPOLITIKKEN VÅR- Å SPRE ILLUSJONER ER FARLIGERE ENN NUENGANG FØR.

Jeg støtter kravet om "Et atomfritt nord", og vil gjerne ha vekk alle NATO/USA installasjoner i Norge som er gode bombemål for russerne.

MEN: denne kampanja er noe langt mer enn dette.

Kampanja lanserer atomfri sone som er meget viktig/det viktigste vi kan oppnå nå - skritt på veien mot en varig verdensfred. Kampanja presiserer

at ei slik løse må garantere av supermaktene. Er noen i tvil om at slikt sprer farlige illusjoner i folks huer om åssen Sovjets agresjon og krig kan stoppes?

Kampanja hevder at "noen må gå foran" - så kommer likeom de andre - og reden etter illusjoner? Ja, for kampanja sier IKKE et ord om Sovjet og USA som går i spissen for aggresjon og krigsrustning, IKKE et ord om supermakter mot små land, IKKE et ord om Norge's rett og plikt til å bygge et sjøletendig og sterkt invasjonforsvar, IKKE et ord om nødvendig sivil beredskap.

Noen sier at "OK, så går vi inn i kampanja for å føre fram disse synspunktene". Men det er presisert fra ledelsen i denne kampanja sentralt (og lokalt sitter SV NKP med bukta og endene) at det må vises streng "tyverpolitisk disiplin" i denne kampanja, ingen må trække på tærne av de som er med å drive kampanja. Trur dere at vi fikk lov å kritisere passifismen (SV) og Sovjetegresjon (NKP) uten å bli hengt ut som "Dere har gått inn i denne kampanja bare for å lage trøbbel"? Jeg trur det v ville gå sånn.

Deesuten: Er det ikke en sver skjultsigelse å pløse for kravet om a-våpenfritt Norden, uten å kunne samtidig bevisstgjøre (som Slim helt riktig) sier) folk på atomrakettene på Kola som utelykkende kan brukes mot Nord-Europa og Norden. Finner vi ikke igjen den samme tendensen når lederen for aksjonen, prof. Alfeen, i talen sin på Røros i mai kjørte på at det er USA og NATO som ved utplasseringa av taktiske a-våpen i Europa, er den aggressive parten. At da er det likeom naturlig at Sovjet må svare med å bygge opp SS-20 flåten sin. Er det utfra dette noe rart at Pravda og NKP støtter denne kampanja fullt ut, Skulle ikke det få ei alarmklokke til å kime i huene våre?

Deesuten: Kampanja er skreddersydd for å gi SV/NKP ei god tid på gallupen og et godt valg. Og sånn vil den sjønsagt bli brukt ved valget til høsten og seinere.

Den eneste situasjonen jeg kan se der vi bør gå inn og jobbe aktivt innfor kampanja, er hvis lokallaget på Røros får med mange uavhengige uk folk i aktivt arbeid og i debatter og diskusjonsmøter. Men da gå inn for å få reist motsiølsene og gi de uavhengige betenkligheter. Og med erfaring fra hva SV har gjort før, så trur jeg lite på en sånn grunnplansaktivitet.

I stedet må vi nå ut med forsvarspolitikken vår, ut med krava om sivil beredskap, få reist debatten. Og ikke være sekteriske overfor alle de folka som er redde for krigen og sjønsagt støtter bruk...

Skal vi holde fast ved partiets illegale karakter?

Av mange vil nok det oppfattes som nærmest helligbrøde bare å stille dette spørsmålet. Likevel er det et faktum at det finnes flere tendenser i partiet i dag som peker mot en svekking av partiets illegale karakterer og som i sin konsekvens vil fjerne dette fundamentale trekket ved et revolusjonært kommunistparti.

Jeg skal i dette innlegget peke på noen av disse tendensene. Det har i løpet av de siste par åra kommet forslag om å lempe på partiets sikkerhetsrutiner og normer.

Det er foreslått at avdelingene skal ha felles møter, at det m.a.o. skal utvikles horisontale kontaktlinjer mellom avdelingene. Begrunnelsen som gis er at det vil styrke demokratiet.

I flere avd. sluntres det med s-normer (oppmøtesteder, møtesteder, bruk av telefon osv.)

Det finnes i enkelte avd. kamerater med sterk motstand mot bruk av dekknavn

En alvorlig utglidning som jeg vil trekke fram, er tendensene til slarv og internt "kjendiseri". Spesielt i forbindelse med krisa i partiet og motsigelsene i Oslo, var det i flere avd. og prog. miljøer kamerater som hadde kjente i Oslo og som hadde siste "nytt" å fortelle. I tillegg til at dette er brudd på partidisiplinen og den demokratiske sentralismen, så er det med på å avdekke organisasjonen. For en agent er det sjølsagt av stor betydning å vite hvem som kjenner hvem osv.

Studie-direktivet

Vi har i et par år nå hatt et studiedirektiv som tok sikte på å styrke partiets illegale karakter. Arbeidet med dette direktivet har stagnert og det finnes også en rekke motsigelser og en viss motstand mot målsetningene i direktivet. Det hevdes bl. a. at det er ugjennomførlig under norske forhold, at det står for mye i motsrid til partiets eksterne oppgaver osv. Jeg vil her tilføye at jeg er enige med de som hevder at direktivet har svakhet og at det eksisterer reelle problemer i forbindelse med praktiseringa av direktivet. Jeg polemiserer her mot de som går i mot sjølve intensjonene i direktivet.

Legalisme

Typisk for innvendingene mot partiets sikkerhets politikk er at de ofte har hatt positivt fortegn. Kameratene mener at partiet synes for lite eksternt. De hevder at sikkerheten fungerer som en hemsko i vår eksterne slagkraft. Kameratene har sjølsagt rett. Vi kunne sikkert oppnådd større uttelling i den daglige klassekampen under de rådende stabile forhold vi lever under.

Likefult mener jeg de som argumenterer slik er prega av legalisme. Med det mener jeg at ~~de~~ har utvikla et statisk ~~syn~~ på borgerdiktaturet i Norge. Sjølom den borgerlig demokratiske velferdsstaten vi lever i er prega av relativt stabile politiske og økonomiske forhold, så har vi i den kapitalistiske verden i øst og vest en kraftig økonomisk krise som mer enn noen gang de siste 20 åra bekrefter marxismens grunnleggense kritikk og analyse av kapitalismen. At Norge i hovedsak s om en følge av olja har styrt bedre unna virkningene av denne krisa enn våre naboland, må ikke få oss til å tru at denne tilstanden varer evig.

Vi lever dessuten i ei førkrigstid og faren for krig og okkupasjon øker. Kameratene som ser partiets sikkerhetsarbeid primært som en ~~hømsko~~ i sånne tider, vil jeg hevde enten er prega av legalisme og illusjoner, eller så undervurderer de supermaktenes og spesielt Sovjets aggresjon og rivalisering om verdensherredømme.

Sjølmord

Jeg vil si det så sterkt at for et kommunistisk parti så er det reine sjølmordet å svekke den illegale karakteren ved partiet. Enten vi står overfor et fascistisk kupp og en borgerkrig eller en okkupasjon, så vil fienden gjøre alt for å knuse partiet. Det er kun ved å skjule vår org. vår oppbygging, ledelse og vårt kontaktnett at vi kan ha ~~håp~~ håp om at deler av dette vil kunne være inntakt etterat d4n fascistiske undertrykkinga er satt iverk.

Hvis vi holder fast ved vår grunnleggende analyse og politikk og de historiske erfaringene arbeiderklassen har gjort, så ~~vil~~ styrke og ikke svekke partiets illegale karakter. Et viktig ~~spørsmål~~ spørsmål vi bør vie stor oppmerksomhet ~~til~~ er hvordan vi i tida framover kan styrke den legale sida, gjennomføre alle de oppgavene som ~~vi~~ vi står overfor i klassekampen og samtidig holde fast ved den illegale sida. Det får jeg komme tilbake tili et seinere ~~innlegg~~ innlegg.

Kamerater som har synspunkter på de spørsmåla jeg har reist, må ikke nøle med å ta penna fatt.

Fritjof.

SITUASJONSRAPPORT FRA OKTOBER BOKHANDEL.Salgsutvikling.

Bokhandlerbransjen driver generelt under vanskelige forhold for tiden. Den kategorien vi tilhører representerer ikke noe unntak. Vi har hatt en kraftig nedgang i omsetningen i sommer sammenlignet med ifjor. Det rapporteres om den samme tendensen andre plasser, bl.a. I. Tronsmo i Oslo.

Årsaken til denne utviklingen er flere. Jeg skal nevne dem stikkordsmessig:

1. Generell nedgang i interessen for bøker.
2. Spesiell lav interesse for skolering i m-1 bevegelsen.
3. Bokklubben tar større og større del av markedet.
4. Folk har dårligere råd.

Spesielt for Oktober her i Trondheim er at vi i en periode i fjor hadde for stort inntak av varer, med derpåfølgende for stort varelager. Da vi skulle rette opp dette gikk vi for langt, og vi fikk for lite og "dødt" vareutvalg. NB. Dette gjelder for tilleggsvarerne (gaveartikler osv.)

Dette viser oss i enda større grad enn før at tilleggsvarerne er en forutsetning for å overleve som bokhandel. Så lenge at interessen for bøker er så liten som nå, må vi basere oss på at tilleggsvarerne må ha så stor plass.

Hva kan partimedlemmene gjøre.

For det første må vi av politiske årsaker håpe at interessen for bøker blir større. Av spesielle tiltak vil jeg nevne:

1. Kjøp aldri bøker/plater andre plasser som du kan finne her.
2. Bruk ^{butikken} større grad som gavebutikk og ting til deg sjøl.

Jeg er klar over at noen er lojale ovenfor butikken, men de fleste kan bruke den i mye større grad enn nå. Å opprettholde butikken som propagandasentral er først å fremst en politisk oppgave. Dersom butikken også i framtida skal være levedyktig er det bl.a. avhengig av at partimedlemmene til enhver tid støtter aktivt opp om den. Vi sliter tungt nå, men ikke verre enn at vi klarer oss. Men dette er avhengig av at partimedlemmene føler ansvar for butikken.

Oktoberansvarlig.

AKTUELLE OKTOBER-BØKER:

Carl E. Schulz:	Oljepengene- kan de brukes	kr. 64,-
E. Aanesen	Ikke send meg til en "kone", doktor	" 154,-
A. Elden	Lang og tru tjeneste	" 78,-
T. Holm	Supermaktsspillet i Midt-Østen	" 42,-
P.G. Gabrielsen	Geriljakrigføring i Norge	" 58,-
" " "	Et sterkt og uavhengig forsvar	" 30,-

ANDRE BØKER:

Kari Moxnes	Når kvinner vil skilles	" 65,-
Tor Halstvedt	Tulla	" 89,-
Ø.G. Holter	Sjekking	" 85,-
Tor Obrestad	Ein gong må du seie adjø	" 115,-
H. Formo Berntsen	Stoffmisbruk, myter og virkelighet	" 78,-
Andrew Boyle	For KGB i England	" 138,-
Fr. Engels	Sosialismens utvikling fra utopi til vitenskap	" 12,50
Albert-Henrik Mohn:	Afghanistan kjemper	" 18,-

Oktober
bokhandel

Kongens gt. 29, tlf. 22555

Åpningstider: man-fre 9-17 (19), lør 9-14

STALIN-LÆREMEISTER I MATERIALISME OG SOSIALISME?

I studieopplegget i FK/september har verk av Stalin fått bra plass. Det verkar som om DS ikkje har registrert at det er mange som ønsker debatt om Stalin sin rolle både i historia og i teorien. (jfr. artikkel av Egil Fossum i KK). Å føre opp Stalin til hvert einaste møte verkar som ei utfordring frå dei som vil forsvare Stalin.

På møtet om materialismen er Stalin-artikkelen ført opp som obligatorisk lesing. Denne artikkelen er henta fra SUKPs historie (s. I09-I38 i Oktoberutgaven). Han er neppe skriven av Stalin aleine, men likevel så prega av Stalin sin ~~hugger~~ mangel på materialistisk analyse av stoda i Sovjetuninen at neppe kan rå med tvilen som mange heilt sikkert føler til sosialismen (sjå særleg s. I33 i SUKPs historie).

Det skulle ikkje mangle på andre ting å studere. Nokre framlegg :
Marx: Kritikken av Gotha-programmet del I (s. I3-22-Oktoberhefte)

Lenin: Marx' lære (Marx-Engels-marxisme s. I0-I7).

Lenin: Marxismens tre kilder og tre bestanddeler. (Marx-Engels-marxisme s. 47-51)

Mao: ~~XXXXXXXXXXXX~~ Om praksis bind I s. 296-310.

Forslag til noen problemstillinger:

Diskuter desse utsagna:

a) "Det sosialistiske vil helt sikkert ~~XXXXXX~~ avløse det kapitalistiske systemet. Dette er ei objektiv lov, uavhengig av menneskets vilje. Same kor sterkt dei reaksjonære freister bremse historiens hjul, vil revolusjonen før eller seinere komme, og han vil heilt sikkert sigre!" (Mao i det øvste Sovjet ved feiringa av 40-årsdagen for oktober-reolusjonen 6. nov. 1956. Mao-dokumenter, Is. I69.)

b) Stalins "økonomiske grunnlov for sosialismen". Sosialismens økonomiske problemer i USSR s. 90 i ~~XXXXXXXXXXXXXX~~ Oktoberutgaven.

MØTE 3. Det er bra at formålet med diskusjonen blir lagt ope fram. Men han speglar og tydeleg i einssidig litteratur-utval.

Framlegg til tillegg:

Mao: KKP's rolle i den nasjonale krigen, II, s. I94-211.

Mao: Sørge for massenes velferd første del, bind I s. I48-I51.

Karl.

SVAR KOMMER I NESTE NR

KK-kampanja mot slutten: HVIS ALLE VERVER EN ABON- NENT OVEROPPFYLLER VI!

Vi må ta et krafttak hvis vi skal klare å nå målsettinga for KK-abonnenter innen 1.november. På 1½ mnd. er vi kommet nøyaktig halvveis, mens landsgjennomsnittet ligger på 61%. DETTE ER FOR DÅRLIG! Samtlige avdelinger har fått ei målsetting (på 2-5 abonnenter). Det betyr mindre enn en abonnent pr. parti-medlem. Med andre ord: Ingen dristig målsetting. Hvis alle partimedlemmer lager seg ei liste over potensielle KK-abonnenter i sitt omland, går gjennom denne systematisk - ja da er vi garantert å nå målsettinga innen 1.november.

Det fins ingen hokus-pokus-misin for å oppnå politiske resultater - heller ikke for å verve KK-abonnenter. Men - det fins et godt råd:
3 ER ENKELT Å VERVE ABONNENTER! I verste fall oppnår du nei til svar, i beste fall får du verve en abonnent. Bruk de siste ukene målbevisst. Sett av et par kvelder til oppsøking av venner/kjente. Og husk: Vær ikke for sikker på at hun du verve for et år siden fortsatt abonnerer på avisa. Ta deg en tur innom og sjekk opp. Hun trenger kanskje et lite puff for å bla opp 120,- kroner til et nytt kvartalsabonnement. (I parentes - og dette burde det være unødvendig å bruke tid på: Til partimedlemmer som av en eller annen grunn ikke abonnerer: Skam deg, betal abonnementet ditt og som bot: Verv 2 nye abonnenter!)

AKSJONSUKE:

Siste uka i oktober blir det aksjonsuke for Klassekampen. Det vil bli organisert husbesøk i en del boligområder, aksjonsdag i byen, og vi jobber for å få til en åpen KK-konferanse for aktivister. Dette håper vi kan gi det nødvendige sparket i baken før dere går ut og gjør den siste verve-innsatsen! Mer om opplegget i KK - følg med og sett av tid.

